

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg må sige, at jeg ikke ved, hvor hr. Ole Sohn har det fra, at jeg ikke skulle ønske mig en elektronisk patientjournal, for det er et brændende ønske, og jeg ærgrer mig hver dag, der går, uden at det går i opfyldelse.

Hvad angår signaler, må jeg sige, at signalerne er sendt. Regeringen lavede en handleplan, der hed »Sund hele livet«. Her fremgår det meget klart, at det her er en prioritet, noget, der skal sættes fokus på. Sundhedsstyrelsen, som dog henhører under min ressort, har lavet en MTV-vurdering, der har sat fokus på det her, og den påpeger det, som både spørger og medspørger også har været inde på, nemlig at der også er god driftsøkonomi i det her. Så er der jo ikke så meget mere at komme efter.

Man kunne selvfølgelig overveje at lave en pulje, men jeg må sige, at fornuften vel må råde, og det kan jo ikke kun være mig, der har tiltro til det regionale demokrati. Der er da andre, der har prist det regionale demokrati.

Når vi nu ved, at der er god driftsøkonomi, at patienterne bliver hurtigere helbredt, at alle bliver glade, og at det ikke koster flere penge, så handler det om bare at komme i gang. Vores opgave er at sige: Det er et fokusområde, gør noget ved det.

Jeg er glad for, at regeringen og SF ser helt ens på den sag.

Ole Sohn (SF):

I det overordnede ser vi meget ens på det, for man kan næsten ikke være uenig. Men et eller andet sted vil det stadig væk være sådan, også med de nye regioner – selv om de ikke får ret til skatteudskrivning, skal de jo komme og bede om en pose penge, går jeg ud fra – at der bliver nogle årlige forhandlinger med regionerne om økonomien. Der er det sådan, at regeringen så vel som de nye regioner vil have forslag til prioriteter, og regionerne vil sikkert gerne have flere penge, end regeringen vil tilbyde. Sådan vil det altid være, uanset hvilken regering der er, og uanset hvilken regionsledelse der er.

Derfor kunne det være vigtigt, at man også som signal i de forhandlinger siger: Jamen vi mener, at der skal afsættes midler. For det er muligt, at regionerne i starten vil være så presede – det kan være med hensyn til behandling, det kan være medicinske patienter, det kan være kirurgiske patienter – at de er nødt til at lukke huller og derfor ikke har brug for det input, som

alt andet lige ville være en investering, nemlig at sætte det her projekt om bedre kost og sundere ernæring i gang.

Derfor kunne jeg faktisk godt tænke mig, at ministeren ville sige, også her i Folketingssalen: Jamen det er en af de vigtige ting, og når jeg første gang sidder for bordenden med de nye regioner ned langs bordet, vil jeg sikre, at det bliver en del af aftalen.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg tror da, at det er en meget præcis spådom, hr. Ole Sohn kommer med her, når det bliver foruddiskonteret, at regionerne sikkert vil bede om flere penge end dem, regeringen vil stille til rådighed. Sådan har det været til alle tider, og sådan vil det nok vedblive at være.

Jeg vil ikke stå og binde mig til, med hvilken dagsorden regeringen møder op til de forhandlinger. Jeg synes, det er en uskik, at man kun kan tage gode initiativer lokalt, hvis det er dikteret fra Christiansborg.

Min tilgang til sundhedspolitik er, at vi skal skabe nogle rammer. Til de rammer hører bl.a. at skabe et gennemsigtigt sundhedsvæsen, så man kan se, hvem der driver sygehusene på en god måde, en mindre god måde eller en dårlig måde. Her står vi med noget, som, hvis man tager det alvorligt ledelsesmæssigt, inden for den samme økonomiramme kan skabe et bedre ernæringsmæssigt tilbud, der bidrager til en hurtigere patientbehandling og en hurtigere raskmelding af patienterne. Det kræver da ikke ekstra puljer. Det kræver blot, at de, der har ansvaret, tager ansvaret alvorligt.

Vores opgave er at synliggøre det. Det bidrager den her debat til, i det omfang nogen er opmærksom på debatten her, men principielt bidrager debatten til det. Derfor er jeg glad for spørgsmålet.

Marie Fugl (SF):

Jeg er glad for, at vi er enige om, at det skal være en gennemsigtig politik, der føres, og jeg håber derfor også, at det bliver et krav, at kostpolitikken bliver synlig på de enkelte hospitaler, for det er den ikke nu.

Jeg vil så høre, om ministeren vil være med til at samle op på de her gode initiativer, som er taget i form af bedre mad til syge, hvor der er sat 14 projekter i gang, der ikke er samlet op på. Skal de bare have lov til at løbe ud i sandet, eller skal vi rent faktisk bruge de resultater, der er